

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010202
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417010202.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov JUDr. Alžbety Šporerovej a Mgr. Petra Buzáša, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. januára 2018 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný Q. J. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava-Dúbravka, K.É. XXXX/X

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/

odsúdený X. Q., odsúdený B. F. (rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/47/2013, zo dňa 13.mája 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 4 To/73/2013, zo dňa 4.septembra 2013, právoplatný dňa 4.septembra 2013) a obžalovaný Q. J. dňa 28.mája 2012 po predchádzajúcej vzájomnej dohode, že vykonajú lúpež v banke za pomoci strelnej zbrane sa presunuli osobným motorovým vozidlom, ktoré bolo s označením TAXI, ktoré zabezpečil a viedol odsúdený B. F. a to do blízkosti pobočky Československej obchodnej banky, a.s., Tomášikova č. 13 v Bratislave. Odsúdený X. Q. v čase okolo 13:00 hod. dňa 28.mája 2012 vošiel do pobočky Československej obchodnej banky, a.s. v Bratislave na ulici Tomášikova č. 13, kde vytiahol zbraň a namieril na pracovníčku banky - poškodenú J. Š. a túto vyzval, aby mu odovzdala peniaze. Zároveň túto súrtil, aby mu dala peniaze a táto po otvorení bezpečnostnej zásuvky mu vydala peňažnú hotovosť vo výške 5 230,- Euro. S týmito peniazmi odsúdený X. Q. z pobočky odišiel do vozidla kde ho čakali v motorovom vozidle odsúdený B. F. a obžalovaný Q. J.. S predmetným motorovým vozidlom z miesta činu odišli všetci traja a neskôr si ulúpené peniaze spoločne rozdelili, pričom vyššie uvedeným konaním spôsobili poškodenej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18 škodu vo výške 5 230,- Euro,

v bode 2/

odsúdený X. Q., odsúdený B. F.(rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/47/2013, zo dňa 13.mája 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 4 To/73/2013, zo dňa 4.septembra 2013, právoplatný dňa 4.septembra 2013) a obžalovaný Q. J. dňa 27.júna 2012 po predchádzajúcej vzájomnej dohode, že vykonajú lúpež v banke za pomoci strelnej zbrane sa presunuli všetci traja na vozidle typu Audi A6, ktoré bolo zapožičané od O. W. k pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., na ulici Čavojského č. 1/B v Bratislave. Odsúdený X. Q. pred vstupom do predmetnej pobočky si natiahol kuklu na hlavu, následne vošiel do pobočky a to v čase okolo 15:00 hod. Tento držiac v ruke zbraň najprv žiadal peniaze od zamestnankýň banky - poškodených S. W. a P. V., keď tieto uviedli, že nemajú peniaze, prešiel za poškodenou Mgr. Q. S. (rod. X.) od ktorej žiadal tiež finančnú hotovosť a to za použitia strelnej zbrane, ktorú držal stále v ruke. Poškodená Q. S. (rod. X.) postupne otvárala časové spínače na trezoroch, pričom odsúdený X. Q.Č. vyzval aj poškodenú S. W., aby urýchlili otváranie trezoru s tým, že zbraň držal v ruke, ktorou klepkal po stole. Poškodená Mgr. Q. S. (rod. X.) mu postupne

vydala celkovú sumu vo výške 4 175,- Euro. S predmetnými peniazmi odsúdený X. Q. odišiel z pobočky a nastúpil do vozidla typu Audi A6 kde ho už čakali odsúdený B. F. a obžalovaný Q. J.. S motorovým vozidlom odišli a peniaze si rozdelili, pričom vyššie uvedeným konaním spôsobili poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava škodu vo výške 4 175,- Euro.

T e d a

v bode 1/ a v bode 2/

spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedeným činom spôsobil väčšiu škodu a závažnejším spôsobom konania (so zbraňou)

č í m s p á c h a l

v bode 1/ a v bode 2/

pokračovací trestný čin - zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody sa z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 2 T/18/2013-70, zo dňa 18.februára 2013, právoplatný dňa 12.marca 2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov O. W., X. Q. a Q. I., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný v prípravnom konaní ku skutku kladenému za vinu využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Svedok O. W.J. v prípravnom konaní vo veci nevypovedal z dôvodu, že si na „to už nepamätá a nechce sa k tomu vracať“.

Na hlavnom pojednávaní na hlavnom pojednávaní vypovedal, že o predmetných dvoch lúpežiach nemá vedomosť. I keď bol právoplatne uznaný a odsúdeným za predmetné dve lúpeže na základe obnovy konania predmetný trest nevykonal. Nemal vedomosť o tom, kto podal návrh na obnovu konania. Pokiaľ išlo o osobu B. F. tohto poznal od malička. Osobu obžalovaného tiež poznal z videnia asi 10 - 20 rokov. Nebol s ním v žiadnom vzťahu.

Svedok X.K. Q. v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal z dôvodu, že za skutky, ktoré boli predmetom dokazovania - sú tie, za ktoré bol on právoplatne odsúdený a odpykáva si trest odňatia slobody.

Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal z dôvodu a mohol by si svojou výpoveďou privodiť trestné stíhanie. Na predmetné udalosti si už nepamätal.

Svedok Q. I. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaného poznal bol prezývkou „W.“. Stretol sa s ním v „Justičáku“ - keď tam bol on na eskorte - mohlo to byť v roku 2013, 2014. vtedy sa „W.“ priznal, že spáchal nejaké dve lúpeže a že za tieto sedí W. a jeho sa W. opýtal, či mu je to ochotný dosvedčiť, že sa „W.“ priznal k dvom lúpežiam. Na eskorte bol asi tri týždne a toto bola jednorázová záležitosť, že sa W. k tomu priznal. Nevedel uviesť kde to bolo, či na izbe alebo v kuchynke a oni to potom tam začali spolu rozoberať. Neboli to jeho kamaráti, tak sa o to nezaujímal a stránil sa toho. Nepamätal si, či sa niečo rozprávalo bližšie k predmetným lúpežiam. Mal za to, že k predmetnej veci na súde - na Okresnom súde Bratislava IV vypovedal raz. V čase keď vypovedal na súde si pamätal veci.

Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal z dôvodu, aby si svojou výpoveďou nemohol privodiť trestné stíhanie.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka JUDr. I. V. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že tento bol splnomocnený k zastupovaniu poškodeného- Československej obchodnej banky . Tento sa k prepadu banky vyjadriť nevedel. Spôsobenú škodu - ktorá bola vo výške 5 230,- Euro si uplatnili v civilnom konaní.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka X. F. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že tento bol splnomocnený k zastupovaniu poškodeného - Slovenskej sporiteľne tento sa k prepadu banky vyjadriť nevedel. Pri predmetnom lúpežnom prepadnutí bola predmetnej sporiteľni spôsobená škoda vo výške 4 175,- Euro.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka a zároveň poškodeného Q.. Q. S. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že táto v predmetnom čase pracovala v Slovenskej sporiteľni na Čavojského ulici v Bratislave. K veci vzhľadom na odstup času vypovedala, že ona nevidela vchádzať páchateľa - pretože v tom čase bola pri kopírovacom stroji. Videla však páchateľa ako podišiel ku svedkyni V. s výzvou, že žiadal peniaze. Táto mu povedala, že nemá žiadne peniaze. Bola tu prítomná i nadriadená p. S. W.. Nevedela uviesť či peniaze pýtal aj od tejto predmetnej osoby. Páchateľ však išiel naproti nej. Musela ísť ona s páchateľom ku svojmu stolu k pokladni, kde mu vydala peniaze. Zdalo sa jej, že peniaze pýtal aj od kolegyne. Pýtal sa i na kolegyňu, ktorá bola v kuchynke - ktorá obsluhovala hlavnú pokladňu a keďže iné peniaze nedostal odišiel. Nevedela uviesť koľko peňazí zobral páchateľ. Išlo o osobu menšej postavy, tmavší, bol asi zamaskovaný. Vo vzťahu ku svojej osobe si neuplatnila škodu.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka a zároveň poškodeného S. W. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že táto v predmetnom období - v mesiaci jún 2012 pracovala v Slovenskej sporiteľni v Bratislave, na ulici Čavojského. Sedela za druhým stolom od okna a vedľa nej sedela p. P. V. a kolegyňa Q. X. (S.) fotila niečo pri kopírovacom stroji. Ani jedna z nich nemala hotovosť. Ona videla ako páchateľ pred vstupom do banky si naťahoval na hlavu kuklu, ihneď ona preto stlačila alarm. Následne do vnútra vošiel páchateľ, prišiel rovno ku nej - ona sedela prvá od vchodu. Ona mu ukázala, že má vypnutý trezor a že nemá žiadne peniaze. On prišiel k P. V. a ona mu tiež povedala, že nemá peniaze. Následne zbadal kolegyňu pri kopírovacom stroji. Táto mu povedala, že má peniaze a presunula sa ku svojmu stolu. Otvorila prvý šuflík, následne druhý. Páchateľ zatiaľ stále klepal zbraňou po stole - rýchlo, rýchlo. Ona videla, že mal čiernu bundu s hnedým fľakom pri patente bundy, tmavé nohavice a tenisky bielej farby s hrubšou podrážkou. Tiež mal čiernu kuklu s výrezom na oči. Peniaze zobral z prvého šuflíka a potom čakal kým sa otvoril druhý šuflík a vzal si peniaze aj z druhého šuflíka. Na pobočke bol cca 6 minút a potom odišiel. Odcudzil okolo 4 000,- Euro. Bol nižšej postavy, chudší a starší lebo mal pracovné ruky. Pri odchode niekto povedal, že nasadol do motorového vozidla značky Octavia. Vo vzťahu ku svojej osobe si neuplatnila škodu.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka a zároveň poškodeného P. V. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že táto v predmetnom období pracovala v pobočke Slovenskej sporiteľne v Bratislave, na ulici Čavojského. Páchateľ vošiel do banky a hneď išiel za riaditeľkou W., ktorá sedela za vedľajším stolom. Vypýtal si od nej peniaze. Táto mu povedala, že nemá peniaze. Následne prišiel ku nej a tiež

si od nej vypýtal peniaze. Ani ona nemala peniaze. Tretia kolegyňa, ktorá bola pri kopírovacom stroji išla od kopírky k svojmu stolu a dala mu peniaze. Vzadu v kuchynke bola štvrtá kolegyňa. Na hlave mal páchatel' čiernu masku a v ruke držal zbraň. Vo vzťahu ku svojej osobe si neuplatnila škodu.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka a zároveň poškodeného J. Š. (§ 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané, že táto v predmetnom období pracovala v pobočke Československej obchodnej banky v Bratislave, na ulici Tomášikova. Mohlo byť okolo 13.00 hod. uvidela páchatel'a, ktorý prišiel do banky. Išiel rovno ku nej, vytiahol zbraň a pýtal si od nej peniaze. Ona sa snažila otvoriť sejf. Trvalo to dlhšie, stále však hovoril - rýchlo alebo rýchlejšie. Po otvorení sejfu mu dala vyše 5 000,- Euro a potom odišiel. Páchatel'

mal čiernu čiapku, malé tmavé úzke oči, jemný fúzik pod nosom, asi zelenú bundu. V pravej ruke mal čiernu zbraň. Vo vzťahu ku svojej osobe si neuplatnila škodu.

Z údajov o osobe zo systému REGOB bolo zistené, že B. F.,
zomrel dňa 09.01.2016.

nar. XX.XX.XXXX

Dňa 3.februára 2014 obžalovaný oznámil trestnú činnosť v písomnej forme vo vzťahu ku teraz žalovaným dvom lúpežným prepadnutiam.

V predmetnom oznámení uviedol, že sa chce priznať k spáchaniu trestnej činnosti dvoch lúpeží bánk, pri ktorých bol spolupáchatel' spoločne s X. a B. F., ktoré vykonali spoločne v roku 2012 - máj - júl a jednalo sa o prepád banky v Ružinove na Tomášikovej ulici a to ČSOB banka, ktorú prepadol X. Q. a on spoločne s B. F. čakali v aute, ktoré bolo Taxi F.. Získal podiel 750,- Euro. Druhý prepád tak isto vykonal s X. Q. a F. B. na vozidle Audi A6 v Karlovej Vsi na Čavojskej ulici. Tak isto ako v prvom prípade bol len spolujazdec. Vozidlo viedol B. F., ktorý ho mal požičané od O. W.. Prepád vykonal X. Q. nakoľko on a F. sedeli v aute. Po prepade a delení peňazí cca 1 500,- Euro sa dozvedel, že treba zaplatiť aj za požičanie auta O. W., ktorý im zapožičal svoje auto Audi A6 tmavej farby. Po prepade ich B. F. odviezol do Dúbravky k Q. domu. X. Q. sa išiel prezliecť a použité veci s lúpežou hodil do kontajnera. Zbraň, s ktorou to vykonal schoval do hydrantu na treťom poschodí vo svojom dome kde ju zobral nakoľko on (Q. J.) nemal peniaze. Keď X. Q. zavrel zbraň zobral a snažil sa ju speňažiť. To sa mu však nepodarilo a tak ju nechal schovanú. Ochotný bol ju vydať za prítomnosti právneho zástupcu. Išlo o pištoľ 9 mm. Všetky okolnosti, ktoré uviedol boli pravdivé a činil tak na základe svojho svedomia, lebo bol odsúdený človek, ktorý sa na týchto trestných činoch nezúčastnil. X. Q. krivo obvinil O. W. nakoľko ho tento poriadne zmlátil a veľakrát mu hovoril - že keď na nich prídu tak celú vinu zvalí na W.J. O. nakoľko ho nenávidel. Nakoľko ho ťažilo svedomie (Q. J.) a chcel napraviť chyby, ktoré vykonal, aby za jeho skutky netrpel nevinný človek bol ochotný niesť následky za svoju trestnú činnosť, ktorú spáchal v alkoholickom a feťáckom opojení. O. W. sa s nimi na žiadnom prepade bánk nezúčastnil. Bol ochotný konfrontácie s Q. a F.. Poukázal na to, že sa priznal a poprosil súd, aby to zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť. Trestnú činnosť preto páchal nakoľko nemal peniaze na alimenty. Peniaze z prepadu prehrál spoločne s X. Q. v herniach.

Predmetné oznámenie vlastnoručne podpísal.

Potrebné je v predmetnej veci uviesť tieto základné skutočnosti:

Dňa 25.marca 2013 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa § 234 ods. 1 Tr.por. podal obžalobu na obvinených X. Q., O. W. a B. F. (sp.zn. 1 Pv641/12).

Súd dňa 13.mája 2013 vyhlásil vo veci rozsudok - pod č. k. 2T/47/2013-1130 a nasl., ktorým boli všetci traja uznaní vinnými a odsúdenými. Krajský súd v Bratislave pod sp.zn. 4 To/73/2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 4.septembra 2013.

Dňa 24.februára 2014 zo strany v tom čase odsúdeného O. W. prostredníctvom jeho obhajcu bol podaný návrh na povolenie obnovy konania (sp.zn. 2 Nt/12/2014).

Ako podklad pre podanie predmetnej obnovy konania slúžil ako dôkaz - predmetné vyššie rozvedené oznámenie od Q. J. zo dňa 3.februára 2014.

Uznesením tunajšieho súdu pod č. k. 2 Nt/12/2014-40, zo dňa 4.septembra 2014 podľa § 400 ods. 1 Tr.por. súd povolil obnovu konania v prospech odsúdeného O. W. vo veci rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 2 T/47/2013-1130 a uznesenia Krajského súdu Bratislava pod sp.zn. 4 To/73/2014, zo dňa 4.septembra 2014. Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp.zn.

2 Tos/112/2014, zo dňa 27.novembra 2014 sťažnosť prokurátora zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.novembra 2014.

Rozsudkom tunajšieho súdu pod č. k. 2T/47/2013-1464, zo dňa 13.januára 2016 súd uznal vinným O. W. a uložil mu trest.

Krajský súd v Bratislave pod sp.zn. 2To/60/2016, zo dňa 14.septembra 2016 O. W. spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.septembra 2016.

Na základe predmetných skutočností v tejto veci vychádzajúc z oznámenia trestnej činnosti od Q. J. zo dňa 3.februára 2014 a s prihliadnutím na predmetný rozsudok Krajského súdu Bratislava pod sp.zn. 2 To/60/2016, zo dňa 14.septembra 2016 vyšetrovateľ podľa § 199 ods. 1 Tr.por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr.por. vzniesol obvinenie vo vzťahu k Q. J. pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Následne ako to je vyššie rozvedené boli vykonané ďalšie dôkazy.

Súd v prvom rade poukazuje na predmetné oznámenie o trestnej činnosti, ktoré vlastnoručne písal Q. J. a v ktorom sa priznal ku spáchanej trestnej činnosti.

Podľa § 119 ods. 2 Tr.por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

V ustanovení § 119 ods. 2 Tr. poriadku je „oznámenie“ uvedené medzi príkladmo vymenovanými dôkaznými prostriedkami.

Súd považuje preto za logické a plne opodstatnené to, že trestné oznámenie - jeho obsah, je v priebehu trestného konania konfrontovaný s výsledkami ďalších vykonaných dôkazov. Trestné oznámenie je možné považovať za dôležitý dôkaz sui generis (listinný pri písomnom podaní) a bolo by proti podstate tohto úkonu, v ktorom je vyjadrená vôľa subjektu práva, procesne relevantným spôsobom oznámiť orgánom verejnej moci spáchanie trestného činu, ak by sme takéto oznámenie nepovažovali za dôkaz. Rovnako v prípade preukázania nepravdivosti tvrdení uvedených vedome/úmyselne v trestnom oznámení sa toto oznámenie stáva dôležitým dôkazom o trestnom čine krivého obvinenia, ohovárania a pod., proti tomu kto ho učinil (písomne alebo ústne).

Naviac pokiaľ ide o tento dôkaz - oznámenie trestnej činnosti - toto vlastnoručne písal obžalovaný a tým sa stotožnil i s obsahom v ňom napísanom. Nemožno predmetný dôkaz prehliadnúť - pretože v rámci tohto listinného dôkazu sa obžalovaný plne priznal k žalovanej trestnej činnosti, ktorú podrobne i rozviedol. Skutočnosti v nej uvedené korešpondovali i s dôkazmi, ktoré boli následne tiež vykonané. Predmetný dôkaz bol zákonným spôsobom získaný - odovzdal ho osobne obžalovaný prostredníctvom právneho zástupcu.

Ako ďalší podporný dôkaz - na preukázanie viny obžalovaného je i výpoveď svedka Q. I., ktorý v tomto konaní vypovedal, že obžalovaného poznal pod prezývkou „W.“. Tento sa mu priznal, že spáchal dve lúpeže - za ktoré sedel O. W..

Predmetný svedok tak potvrdil skutočnosti, ktoré sám obžalovaný uviedol i v predmetnom oznámení trestnej činnosti.

Svedkyne a zároveň poškodené ako i splnomocnenci poškodených potvrdili, že v danom prípade išlo o prepád dvoch peňažných ústavov - a tiež v zhode ako bolo uvedené v predmetnom oznámení - išlo o Československú obchodnú banku v Ružinove (Tomášikova ulica) a Slovenskú sporiteľňu na ulici Čavojského v Bratislave. Pri predmetných prepadoch bola použitá zbraň - opäť o ktorej písomne uvádzal i obžalovaný.

Tak ako to uviedol v rámci záverečnej reči i prokurátor i súd si osvojuje - že v prípade keby sme do úvahy nebrali dôkaz - oznámenie o trestnej činnosti aj v tomto konaní (pretože ako podporný dôkaz bol poňatý v rámci obnovy konania a následného konania, ktorý vo veci bol vykonaný) - bol by to do budúcnosti pre ďalších odsúdených realizovaný takýto postup v každej veci, čím by sa stratil skutočne význam práce polície, prokuratúry a súdov - nakoľko tieto orgány (práve takýmito zo strany obžalovaných) by prestali plniť svoju funkciu, ktorá im náleží.

Na rozdiel od obžaloby súd upravil výrokovú časť rozsudku - vychádzajúc z výpovedí predmetných svedkýň a zároveň poškodených ako i z predmetného oznámenia trestnej činnosti.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho trestného činu - zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák.

Obžalovaný spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, činom spôsobil väčšiu škodu a závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Závažnejšou formou páchatelstva je spolupáchatelstvo (§ 20 Tr. zák.). trestný zákon spolupáchatelstvo v § 20 definuje takto: „Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním

dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.“

Z uvedenej definície spolupáchatelstva vyplývajú nasledovné podmienky:

- spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka),
- úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka).

Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine. Spoločné konanie spočíva v tom, že každý z páchatel'ov môže uskutočniť celé konanie, každý môže vykonať len časť konania predpokladaného v skutkovej podstate a každý zo spolupáchatel'ov vykoná určitú činnosť, ktorá sa až ako celok posudzuje ako trestný čin.

V bode 1/ výrokovej časti rozsudku - išlo o vzájomnú dohodu medzi t.č. odsúdenými X. Q. a B. F. a obžalovaným Q. J.. Motorové vozidlo zadovážil B. F.. V danom prípade išlo o vozidlo Taxi služby, v ktorej v tom čase pracoval B. F.. Zároveň bola zadovážená i zbraň a kukla. S týmito vecami bol predmetnom peňažnom ústave odsúdený X.K. Q.. Po tom, čo odsúdený X. Q. odcudzil predmetné peniaze tieto si následné všetci traja rozdelili.

V bode 2/ výrokovej časti rozsudku - opätovne išlo o vzájomnú dohodu medzi obžalovaným Q. J. a t.č. odsúdenými X. Q. a B. F.. Opätovne odsúdený mal kuklu a zbraň. Motorové vozidlo bolo zapožičané od O. W.. S týmito vecami bol predmetnom peňažnom ústave odsúdený X. Q.. Po tom, čo odsúdený X. Q. odcudzil predmetné peniaze tieto si následné všetci traja rozdelili.

Pri spolupáchatelstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násillie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si spolupáchatelia môžu rozdeliť ako to bolo i v týchto prípadoch.

Na naplnenie pojmu spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr. zák. nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, avšak prispenie je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a tak je objektívne a subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Hrozba bezprostredného násillia je hrozba takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a ostatných okolností zrejmé, že násillie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a. Tieto skutočnosti boli dokazovaním tiež preukázané a to konkrétne vo vzťahu ku poškodeným zo strany t.č. odsúdeného X. Q. vo vnútri jednotlivých peňažných ústavoch - jednotlivé poškodené vyzval, aby mu odovzdali peniaze a následne na to na ne mieril zbraňou za účelom, aby tieto z jednotlivých šuflíkov - vybrali peňažné hotovosti a to v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti rozsudku.

Úmyslom obžalovaného bolo zmocnenie sa pre neho cudzích vecí - finančných prostriedkov. Zjednal možnosť s vecami nakladať s vylúčením toho, kto ju dosiaľ mal vo svojej moci. Išlo teda o prevedenie faktickej moci nad vecami z oprávnenej osoby na páchatel'a. I keď poškodení neboli vlastníkmí týchto peňazí - mali ich vo svojej dispozícii. Pre obžalovaného však išlo o cudziu vec.

Protiprávnym konaním bola spôsobená poškodeným škoda väčšia zo strany obžalovaného - (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) -v celkovej výške - 9 405,- Euro.

Protiprávne konanie v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti rozsudku bolo dokonané závažnejším spôsobom konania a to trestný čin bol spáchaný so zbraňou (§ 122 ods. 3

Tr. zák.). Zbraň v danom prípade slúžila t.č. odsúdenému X.a útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu - na takýto účel ju mal pri sebe.

Súd v danom prípade neskúmal podrobne o ako akú zbraň v jednotlivých prípadoch išlo - z výpovede jednotlivých poškodených bolo preukázané, že t.č. odsúdený mal v ruke zbraň - potvrdil to i sám

obžalovaný - v predmetnom oznámení trestnej činnosti. Naviac podľa § 122 ods. 3, veta posledná Tr. zák. - trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatela a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči, ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani príťažujúcu okolnosť v súlade s ustanoveniami § 36 a § 37 Tr.zák. základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine je sedem rokov - dvanásť rokov.

Obžalovanému súd uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov.

Trestný čin lúpeže je oproti ostatným trestným činom špecifický v tom, že má kumulatívne dva primárne objekty. Je to chránená osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel chce zmocniť.

V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že ide v súčasnosti o vysoko rozvinutú trestnú činnosť, najmä na potrebu radikálne riešiť veľmi rýchlo sa rozširujúci druh trestnej činnosti za účelom bezprácného zisku a preto súd dospel k záveru že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné v prípade uznania viny ukladať tresty odňatia slobody nepodmienečného charakteru.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera uloženého trestu u obžalovaného splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny účel a zabezpečí izoláciu obžalovaného pred spoločnosťou a obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti.

Takýto druh trestu a takáto výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu do budúcnosti zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby následne viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadří morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Z odpisu registra trestov ako i z pripojeného spisu bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, po č. k. 2 T/18/2013-70, zo dňa 18.februára 2013, právoplatný dňa 12.marca 2013 bol uznaný vinným a odsúdeným. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.marca 2013. Preto vo veci bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo
oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

dňa jeho